

АКТИВ

“Гласът на нашето училище!”

ул. ТОМА ПЕТКОВ №27, ГР. ЧЕРВЕН БРЯГ

29 СЕПТЕМВРИ 2025 | Брой № 3 | ЕЖЕСЕДМИЧНИК

Честит ден на учителя!

В България уважението към учителите има дълбоки корени. Още от епохата на Възраждането те са били духовните водачи на нацията. И днес, независимо от предизвикателствата, учителят остава стълб на знанието и човечността. Нека на 5 октомври благодарим – с дума, с жест или с усмивка – на онези, които всеки ден градят бъдещето, час по час, ученик по ученик.

5 октомври – Световен ден на учителя

С всяка година 5 октомври става все по-важен – денят, в който светът се покланя пред онези, които държат ключа към бъдещето: учителите.

Световният ден на учителя се отбелязва от 1994 г., по инициатива на ЮНЕСКО. Датата съвпада с подписването на препоръките на ЮНЕСКО и Международната организация на труда (МОТ) от 1966 г., които определят правата и статута на преподавателите по света.

Празникът ни напомня, че зад всяка грамотна мисъл, всяка научна формула и всяка смела мечта стои учител – човек, който не просто преподава, а вдъхновява, възпитава и подкрепя.

Седмична мисъл:

„Грешките не са провал – те са стъпала към успеха.“

Водеща тема на броя:

Защо в Япония нямат ден на учителя? – четете на стр. 3

Какво още ще прочетете в този брой:

- Актуални новини
- Доза вдъхновение
- Интервю с Иво Койчев – ученик в 11а клас на ТГ “Васил Априлов”

ОБРАЗОВАНИЕТО НЕ Е ПОДГОТОВКА ЗА ЖИВОТА - ТО Е САМИЯ ЖИВОТ!

Защо в Япония няма ден на учителя?

Един ден попитах моя японски колега, учителя Ямамота:

- Когато в Япония се празнува празникът на учителите, как го посрещате?

Изненадан от въпроса ми, той отговори:

- Нямаме учителски празник.

Като чух отговора му, не знаех дали да му повярвам или не. През ума ми мина мисъл: „Защо страна, в която са развити икономиката, науката и технологиите, е толкова неуважителна към учителя, към неговия труд?“

Веднъж, след работа, Ямамота ме покани да го посетя в дома му. Тъй като той живееше далеч от училище, взехме метрото. Във вечерния "час пик" вагоните на метрото бяха препълнени. След като се промъкнах някак, се изправих, здраво хванал перилата. Изведнъж дядото, който седеше до мен, ми отстъпи мястото. Не разбирайки такова уважително отношение от страна на възрастен човек, не можех да приема предложенията му, но той беше упорит, бях принуден да седна. След като излязох от метрото, помолих Ямамота да ми обясни какво е направил даскалът. Ямамота се усмихна и посочи значката ми на учител и каза:

- Този старец видя твоя знак на учител и в знак на уважение към статута ти отстъпи мястото си.

Тъй като за първи път отидох при учителя Ямамота, беше неудобно да отида с празни ръце и реших да купя подарък. Споделих мислите си с Ямамота, той ме подкрепи и каза, че има магазин за учители напред, където може да закупя стоки на намалени цени.

Съвет за мотивация:

„Не е важно колко бързо вървиш, а да не спираш.“

На 1 октомври се отбелязва **Международният ден на музиката.**

Учреден е през 1975 г. по инициатива на ЮНЕСКО и Международния съвет по музика (ИМС).

Целта на празника е да се популяризира значението на музиката като част от човешката култура, да се насърчават музикалното образование, изкуството и креативността и да се изгради мост между хора и нации чрез универсалния език на музиката.

Откъде идват нотите до, ре, ми...?

Малцина знаят, че имената на музикалните ноти имат църковен произход и водят началото си от Средновековието. През XI век италианският монах Гвидо д'Арецо създава система за обучение по музика, като използва началните срички от латинския химн „Ut queant laxis“, посветен на Св. Йоан Кръстител.

Така се раждат нотите:

Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si.

По-късно „Ut“ е заменено с полесната за произнасяне сричка „Do“, вероятно идваща от думата Dominus (Господ). А последната нота – „Si“ – произлиза от инициалите на Sancte Iohannes.

Днес тези седем ноти звучат познато на всеки – но носят в себе си вековна история и духовно послание.

Отново не сдържах емоциите си:

- Привилегии се предоставят само на учителите? Попитах.

Потвърждавайки думите ми, Ямамота каза:

- В Япония учителят е най-уважаваната професия, най-уважаваният човек. Японските предприемачи са много щастливи, когато учителите идват в техните магазини, смятат това за голяма чест за себе си.

По време на престоя си в Япония многократно видях как японците изключително уважават учителите. За тях има обособени места в метрото, за тях работят отделни магазини, учителите не се редят на опашки за билет за който и да е вид транспорт. Затова японските учители не се нуждаят от отделен празник, когато всеки ден от живота им е като празник. Преразказвайки тази история, с цялото си сърце искам нашето общество да израсне до такова ниво, до такова отношение към учителя и учителите да са достойни за такова високо звание!"

Предайте това съобщение на всички ваши колеги. Нека гордостта ни бие в гърдите! Учителю пред името ти се покланям...

-Рустам Бисенев

Малко хумор:

-Излязох на терасата и започнах да пея. Комшиите ме замеряха с лук, домати и картофи. Довечера пак ще пея, трябва ми месо!

Може би искате да посетите!

ФВ страница на ТГ -

<https://www.facebook.com/tgvaprilov/>

ФВ група на ТГ -

<https://www.facebook.com/groups/112850968778407/>

сайт на ТГ -

<https://www.tg-vaprilov.com/>

Спомен от родителска среща преди години

На родителска среща една майка на няколко пъти влезе остро на учителка. За това, че не вървяла по материала, че домашните били извън темата, че детето четяло книга за логиката като упражнение по математика. Учителката отговори с въпрос:

- Детето ви обича ли да се къпе?

На което майката се ядоса и пита това какво общо има с темата?

- Замисляли ли сте се колко е трудно да вкараш дете под душа и колко е трудно да извадиш дете от морето? Колко молби и разговори са нужни да накараш деца да се изкъпят? И колко обещания и заплахи, за да накараш същите деца да спрат да играят на поливната система в двора? Замисляли ли сте се, че ако дадете на децата сапун, докато се пръска на поляната, ще се изкъпят като на игра? И ще се смеят, ще крещят, ще се радват. Накрая пак ще са мокри и чисти, но няма да се е случило като задължение. Точно в това се състои моята работа. Да ги накарам да постигнат нещо, без да го намразят, без да го приемат като поредното "трябва".

Замисляли ли сте се колко изморени родители пускат на детето си филмче, защото нямат сили и искат малко време за себе си или просто за да си свършат работата? И как това става навик и след години се чудят защо не могат да отлепят детето от телевизора, таблета, телефона? И в това се състои моята работа. Да отделя повече време и енергия в началото, за да ми е по-лесно после. Да ги науча да разбират нещата, които правят и да събудя в тях искрица желание и самоинициатива. И да не ми се налага да ги моля или заплашвам в следващите години. Всеки родител ще изкъпе детето си и всеки учител ще накара ученик да си напише домашното. Разликата не трябва да е в постигнатия резултат, а в приемането на този резултат от детето. В различията между "уф, пак ли?" и "уха, кога пак?"

Димитър Георгиев /взето от фейсбук/

УЧЕНИКЪТ ОТБЛИЗО

Иво Койчев – 11 а клас – обожава история, деен участник в живота на ТГ

1. Как се казваш и в кой клас си?

– Казвам се Иво Койчев Михайлов и съм ученик в 11.а клас на Търговска гимназия „Васил Априлов“.

2. Как избра Търговската гимназия и специалността си?

– Реших да уча в Търговската гимназия още в 5. клас, а специалността си избрах в 7. клас. Бях убеден, че това училище ще ми даде стабилни знания, които ще ми помогнат в бъдещите начинания и в живота като цяло.

3. Какво най-много харесваш в училището ни?

– Най-много харесвам богатата история на гимназията – през какви предизвикателства е преминала, как е устояла на времето. Възхищавам се и на това, че традициите се пазят и предават напред.

4. Кой е любимият ти предмет и защо?

– Историята. Тя ни учи да се поучаваме от грешките на миналото и да изграждаме по-добро бъдеще.

5. А има ли предмет, който ти е труден – и как се справяш с него?

– Химията ми е трудна, особено с химичните уравнения. Но се старая – внимавам в час, слушам учителката и се опитвам да запомня ключовите неща.

6. Как минава един твой учебен ден?

– Пристигам в училище към 7:30 и се подготвям за първия час. Обикновено в първите два-три часа съм най-концентриран. В междучасията преговарям, но когато е хубаво времето – излизам навън по време на голямото междучасие, хапвам си и си почивам. След последния час пътувам с училищния автобус.

7. Коя е любимата ти училищна инициатива или събитие?

– Най-много ми харесват зимните и пролетните базари. Обединяват цялото училище, има веселие, работа в екип и, разбира се, вкусни сладки!

8. За какво мечтаеш след гимназията?

– Мечтая да развивам уменията си, да уча нови неща и да следвам това, което сърцето и разумът ми подсказват.

9. Имаш ли идея какво искаш да работиш или учиш?

– Планирам да следвам „Право“. Все още не съм сигурен в кой университет, но се надявам да избира най-подходящия път.

10. Какво те мотивира да се стараяш в училище?

– Мотивира ме мисълта, че усилията, които полагам днес, един ден ще се отплатят. Всеки урок, всяко усилие изгражда бъдещето ми.

11. Кой е твоят пример за подражание – в училище или извън него?

– Моите родители са моят най-голям пример. Научили са ме как да се държа в обществото, как да бъда състрадателен и емпатичен. Вдъхновение черпя и от учителите и близките ми хора.

12. С какво се гордееш най-много?

– Гордея се със стремежа си да се развивам, да помагам на другите и да бъда себе си. Опитвам се да се уча от грешките си и да ставам по-добър човек.

13. Какъв съвет би дал на нов ученик в ТГ?

– Никога не се отказвайте от мечтите си – те проправят пътя ви към успеха. Не се страхувайте от новото и се научете на търпение – защото търпението е добродетел.

14. Опиши ТГ с три думи.

– Опит. Традиции. Бъдеще.

15. Какво би казал на своите съученици чрез вестника?

– Искам да кажа на моите съученици, че ги обичам и уважавам. Винаги ще бъда до тях, ако имат нужда от помощ или подкрепа.

Главен редактор:
Надежда Йорданова
Графично оформление:
Габриел Цветанов

Учителска седмица на модата: Когато подиумът срещне класната стая

Те не дефилират по моден подиум, а вдъхновяват в класната стая. Всеки ден преподават в нова колекция от изрази, емоции и знание. Добре дошли на първото издание на Учителската Седмица на Модата – мястото, където Chanel среща маркера, а Prada – изпитванията.

Тъй като тази седмица е седмицата на модата в Париж реших да отдадем почит на нашите учители от ТГ „Васил Априлов“ по един необичаен и вдъхновяващ начин — като ги представим в стила на известни дизайнери. Така искаме да покажем, че преподаването е изкуство, изпълнено със стил, индивидуалност и вдъхновение.

Г-ЖА МАРИЯ ВЪЛКОВА
ПАЛТО MAX MARA FW22
РОКЛЯ И ЧАНТА DOLCE & GABBANA SS01
ОБУВКИ CHANEL FW24/25

Г-ЖА НАДЕЖДА ЙОРДАНОВА
БЛУЗА CHRISTIAN DIOR SS02
ДЪНКИ DOLCE & GABBANA SS01
ЧАНТА RIVER ISLAND 2007
ОБУВКИ CHRISTIAN DIOR SS03

Г-ЖА ИВАНКА ИЛИЕВА
ЕЛЕК DOLCE & GABBANA FW01
ДЪНКИ GUESS SS21
ЧАНТА THOM BROWNE SS18
ОБУВКИ CHANEL SS17

Първите учители в историята

Какво прави един учител велик? Може би си мислите, че това е някой, който не дава домашна работа например. Но истинският велик учител планира интересни експерименти и вдъхновява учениците да опитат нещо ново. Той също така се стреми да опознае всеки човек в класа си. Но кой обучава великите учители? Разбира се, други учители! Но някъде трябва да е започнало — така че, **кой е научил първия учител?**

Първите училища се появили около 3000 г. пр.н.е. В Древен Египет и Месопотамия жреците обучавали момчета на четмо и писмо, математика, медицина и астрология. Образованието било запазено за малцина, най-често за децата на елита. Учениците често ставали книжари, чиновници или библиотекари. Мнозина смятат, че първият истински учител е Конфуций – китайски философ, роден през 551 г. пр.н.е. Историята разкрива малко за ранния му живот – той израснал в бедност, след смъртта на баща си, и се самообразовал.

Изучавал музика, история и математика. Времето му било белязано от това, че училищата били достъпни само за богати момчета, но Конфуций вярвал, че образованието трябва да бъде достъпно за всеки. Конфуций никога не преподавал в официално училище, но имал ученици, които продължили да разпространяват идеите му. Затова често е наричан първият истински учител.

В Древна Гърция Сократ и Платон издигат ролята на учителя – не просто предаващ знания, а вдъхновяващ мисленето и търсенето на истина.

Днес учителите са над 80 милиона по света – най-голямата професионална общност. Те се обучават не само по предмети, но и по педагогика – изкуството да предаваш знание ефективно. От древността до днес учителите остават онези, които променят животи чрез образование.

ПОРТРЕТ НА КОНФУЦИЙ
СНИМКА: NATIONAL GEOGRAPHIC